

jeg huffer ikke nogie, paa hvilken Tid det var, men muligvis var det i December Maaned — at Soldater i Lusindviis, skjøndt Beklædningen da laa under den centrale Bestyrelse her, i længere Tid dreve omkring i Kjøbenhavns Gader og gjorde Spectacler, istedetfor at komme deres betrængte Vaabenbrødre til Hjælp, og jeg veed ingen anden Grund dertil end den, at de ingen Klæder kunde faae. Enten havde man ikke Klæder nok, eller Farven var ikke rigtig, eller Soldaten var bleven tykkere, saaledes at Frakken ikke kunde knappes om Kroppen. Man henvendte sig til Skrædere her i Byen og fik Klæder syede, men fordi en Hægte eller en Knap sad maastee $\frac{1}{4}$ Tomme for langt ude eller inde, blev der gjort Udsættelse, og de bleve sendte tilbage, saaledes at Mandstabet atter maatte vente paa Tøiet. Denne sidste Betragtning fremhæver jeg kun for at betegne, at der, naaget der hører en vis Censformighed til, naar en Armees ikke skal see altfor broget og affstikkende ud, dog kan komme saameget Bedanteri med i Spillet, at det bliver for meget. Om en Hægte eller en Knap er bleven forrykket lidt til den ene eller den anden Side, har ikke meget at gjøre med vort Forsvarsvæsen, naar Faren staaer os for Øren, men der tages dog Hensyn dertil, og der kan saaledes ogsaa see mange Misligheder under den nuværende Ordning. — Jeg skal anbefale disse Udtalelser til velvillig Overveelse af den høitæredede Minister og de Herrer, der specielt faae med denne Sags videre Fremme at gjøre. — Der er endnu et Punkt, jeg skal omtale, nemlig Stillingsvæsenet. Det har været kastet fra forskjellige Sider, og de Allerfleste have omtalt det med stor Misbilligelse, saaledes at det paa en Maade er overslødigt at tale derom. Naar enhver vaabenfør Mand skal være Soldat, falder Stillingsvæsenet bort af sig selv, og jeg skal ikke nægte, at Sagen ogsaa for min Betragtning stiller sig overveienende saaledes, at jeg vil foretrække den foreslaaede Ordning for det Gamle, men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at jeg ikke er saa afgjort imod Stillingsvæsenet som mange Andre, og jeg skal heller ikke tilbageholde, at jeg nærer nogen Frygt for, at der, naar den Tid er aldeles forbi, da man for Penge kan faae en Mand til at gaae i sit Steb, vil blive

flere Procent Svage, end der hidtil har været. Det skalde imidlertid være mig inderlig kjært, om denne Frygt maatte vise sig at være ugrundet. Der er sagt, at Stillingsvæsenet skalde være demoraliserende, og jeg veed ikke, hvad Andet mere. Jeg indrømmer, at det ikke er rigtigt; jeg troer, at der er mange Tilfælde, hvori en brav og hæderlig Mand er gaaet tabt for Armeen, medens et daarligt Individ er kommet istedetfor ham, og denne Sætning gjælder vistnok ikke mindst netop med Hensyn til Hovedstaden, men ved Siden heraf skal jeg dog udtale som min Overbeviisning, at i ikke saa Tilfælde en — jeg havde nær sagt — mindre brugbar Mand er bleven erstattet med en brugbar. Naar en Mand, der har mange Penge, men som er mindre vant til at øve sine Kræfter, som har faaet en maastee noget for kjælen Opdragelse, saaledes at han ikke er skiftet til at dyie Feltlivets Besværligheder, der i Sandhed ikke ere saa faa, kan faae en Anden, som er mindre heldig stillet i pecuniær Henseende, men som er vant til at dyie Ondt og leve i smaa Kaar, giver denne en i mange Henseender bedre Soldat, end hiin vilde være bleven. I saadanne Tilfælde synes jeg, at man har en tredobbelt Fordeel. Mellem de To, der handle, er der en Reciprocitet, thi den mindre Bemidlede behøver ikke at gaae for en Anden, uden at han vil det; det er en frivillig Sag. Om han ogsaa gjør det for at tjene Penge, skader dette ikke Armeen, naar han kun er dygtigere, og den Anden er glad ved at være fri, medens Armeen faaer en mere kraftig og dygtig Mand. Vi have desuden mange Exempler paa, at Folk, som ere fødte i Fattigdom, have netop paa Grund af det Stillingsvæsen, vi hidtil have haft, faaet Leilighed til at tjene en lille Sum, hvormed de have banet sig en Veie og skaffet sig et Erhverv for Fremtiden, hvad de ellers aldrig havde kunnet; jeg har hørt ikke Faa udtale deres Glæde derover. Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig i dette Spørgsmaal, da det egentlig ikke foreligger, men eftersom det har været været paa Dm tale, har jeg dog ogsaa villet gjøre et Par Bemærkninger derom. Jeg for mit Vedkommende finder mig overmaade vel tilfredsstillet ved, at enhver Mand, der er vaabenhygtig, bliver Soldat,